

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mater Amoris Et Doloris

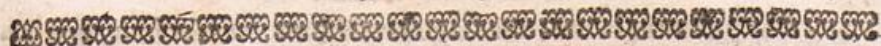
Ginther, Anton

Augustæ Vindellicorum, 1711

VD18 15312348

Consideratio LXX. Matris Amoris & Doloris, verè Matris misericordiæ Amor
beneficus in animas purgantes declaratur. Emblema. Pisces de nocte ad
expositum in navicula lumen natantes cum lemmate: ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47286](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47286)

CONSIDERATIO LXX.

Matris amoris & doloris, verè Matris misericordiæ
amor beneficus in animas purgantes declaratur.

Respice in nos, & ostende nobis lucem miserationum tuarum. Eccli. 26. 1.

Diversi sunt piscandi modi. Sunt, qui nassâ piscantur, in quam quidem facilem pisces inveniunt ingressum, sed revocare gradum, hoc illis opus & labor est. Et tali modo mundus suos capit pisces. Audi Socratem: *Socrat. apud Diez. 2. p. verbo Matr.* Quemadmodum, inquit, pisces, ô adolescentuli! qui nondum intra nassas sunt, volunt intrare, qui autem jam intus sunt, volunt exire (de matris monio loquitur) sic & vos, ne idem vobis accidat, videte, quid facitis, &c.

Cccc 2

Alij

Alij piscantur hamo, cui exiguum affigunt vermiculum, quo in-
Eccle. 9. 12. scantur, & capiuntur pisces: *Sicut pisces, ait Ecclesiastes, capiuntur hamo, sic capiuntur homines in tempore malo.* Ita piscari solet demon, levissimâ & spurcissimâ carnis voluptatula homines incautos inescans & capiens. Juvat hîc audire S. Augustinum: *Gandet piscis, inquit, quando hamum non videns, escam devorat: Sed cum piscator eum adducere coeperit, viscera ejus torquentur primò, deinde ab omni letitia sua per ipsam escam, de qua latatus est, ad consumptionem trahitur.* Sic sunt omnes, qui de bonis temporalibus beatos se esse putant, hamum enim acceperunt, & cum illo sibi vagantur. *Veniet tempus, ut sentiant, quanta tormenta cum aviditate devoraverint.* Unde Habacuc: *Facies hominis quasi pisces maris.*

Sunt, qui retibus jactis æquoream inducunt prædam, ira jubente
Luc. 5. 4. Domino piscari sunt Apostoli: *Laxate retia vestra in capturam.* Sic Divina Providentia etiamnum hodie pisces suos electos, hoc est, homines ad gloriam prædestinatos in retia adducit; ubi observandum, quòd retia ex meris crucibus sint intertexta, quos enim per beneficia non capit Divina miseratio, hos crucibus & tribulationibus immittit ad se compellit, ubi verificatur illud S. Gregorij Magni: *Mala, que nos premunt, ad Deum ire compellunt.*

Mulci in piscando utuntur verriculo, in cujus utriculum latitantes in littore pisces, vi, baculis & pedibus ocreatis trudent. Tali modo Concionatores zelosi ac PP. Confessarij animas in limo profundi hærentes, & in cœno peccatorum immerfas capere solent; ad quod alludit *Veritas: Compelle intrare.*

Est & alius piscandi modus, qui in lacubus & stagnis, in quibus ad triennium ordinariò sunt inserti pisces, adhiberi solet, ubi aqua per cuniculos & fossas dimissa, facili conatu pisces in limo & arena saltantes etiam manibus possunt comprehendi. Ita quondam piscatus est Cyrus Rex, prout auctor est Herodotus, & etiamnum Illustres ac Nobiles in suis dynastijs & prædijs lacus suos succidunt, ubi etiam in arido pisces manibus captant. Jucundum spectaculum, quod tamen omnes tangit. En typum, quomodo mors, velut piscator generalis omnes natitantes in gurgite hujus sæculi pisces capiat, & in triumphum ducat: *Simile est regnum cœlorum sagine misse in mare, & ex omni genere piscium congreganti, quam, cum impleta esset, educentes, & secus littus sedentes, elegerunt bonos in vasa, malos autem foras miserunt.* Sic erit in consummatione sæculi, &c.

Denique est alius pisces capiendi modus, dum de nocte intempe-
sta ac quieta pisces in navicula lucernam accendunt, ad cuius splen-
dorem è suis cavernis ac foraminibus pisces turmatim egrediuntur, &
sic piscatoribus in optatam prædam cedunt, quem piscandi modum hic
in nostro Emblemate adumbrari iussimus cum inscripto:

Veniunt ad lucem.

Et nunquid anime mi! beatissima Virgo & Mater amoris ac dolo-
ris lux est? Lucerna ardens? & lumen indeficiens? *Lux plena*, ait
Sinaita, *quæ nunquam deficit*; *Lucerna*, inquit S. Cyrillus, *inextincti*
luminis; *Lumen*, ait S. Ephrem, *totius orbis*, ad quam in tenebris &
in umbra mortis sedentes, imò potius in lacu igneo ac flammeo pur-
gatorij, velut pisces natantes animæ assiduo respiciunt, ac ingemi-
nant: *Respice in nos, & ostende nobis lucem miserationum tuarum.*

*Sinaita l. 6.
contemp.
S. Cyrill. ho.
6. contra
Nestor.
S. Ephrem.
de Laud. V.
Eccli. 26. 1.*

2. Hanc veritatem pulcherrimè adumbravit Ecclesiasticus, dum
de hac cœli terræque Regina & Matre misericordiæ ita quondam vati-
cinatus est: *Gyrum cœli circivivi sola, & profundum abyssi penetravi:*
in fluctibus maris ambulavi. O quomodo hoc ô beatissima? Qualem a-
byssum penetrasti? Et in quibus maris fluctibus ambulasti? Quod Sacra-
tissima Deipara animarum in purgatorio luentium, dum adhuc in hac
mortali degebat vita, peculiaris extiterit patrona, nullus sanæ men-
tis ibit inficias; ad hoc enim alludit Gerson; quia juxta SS. litterarum
testimonium *sancta & salubris est cogitatio pro defunctis exorare, ut à deo def.*
peccatis solvantur. Ex quo rectè & prudenter infert, quòd etiam mens
Sacratissimæ Virginis ejusmodi sanctis ac salubribus cogitationibus
fuerit occupata, & pro animarum purgantium liberatione non rarò ar-
dentissimas ad Deum preces fuderit. Sed quòd post gloriosam in cœ-
lum assumptionem gyrum cœli circivivi, profundum abyssi penetra-
verit, & in fluctibus maris ambulaverit, hoc equidem mirabile est,
& sensibus nostris imperceptibile.

*Eccli. 24. 3
Gerson. ser. 1.
2. Mach. 12.
40.*

Juvat hic pro argumenti & conceptus nostri solutione audire S.
Bernhardinum Senensem: *Beata Virgo*, inquit, *in regno purgatorij*
dominium tenet, propterea inquit: *Et in fluctibus maris ambulavi;* pœna
siquidem purgatorij idè dicitur fluctus, quia transitoria est, sed additur
maris, quia nimirum est amara, & ab ijs tormentis liberat beata Virgo
maximè devotos suos, scilicet visitans, & subveniens necessitatibus & tor-
mentis devotorum suorum, imò omnium, qui ibi existunt, quia filij ejus

*S. Bernhar-
din Senens.
ser. 3. de
nomine Ma-
ria. a. 2. c. 3.*

sunt, cum sint filij gratie, & in gratia confirmati, atque de gloria certificati. Hucusque S. Bernhardinus Senensis & optime.

Gerfon. sup.
Magnificat.

Eandem veritatem confirmat memoratus Gerfon, qui asserit, Sacratissimam Deiparam, cum ad cœlestem gloriam super omnes Angelorum choros nunc exaltanda à Sacratissima Trinitate assumeretur, hanc à Filio peculiarem impetrâsse gratiam, ut totum purgatorium evacuaretur: *Piè credo*, inquit Gerfon, *Dei privilegio in Virginis assumptione evacuatum esse purgatorium: dum enim Princeps coronatur, aperiantur carceres, quanto magis in coronatione Deipara.*

Dionys. Carthufianus:
serm. 2. de Assumpt.
B. V.

Sed & in alijs principalioribus festiuitatibus per annum premississima Virgo visitare solet purgatorium. Audiatur hîc Dionysius Carthufianus: *Beata Virgo*, inquit, *singulis annis in Festo Natiuitatis Christi ad purgatorij loca cum multitudine Angelorum descendit, & multas inde animas eripit, quoniam in nocte solemnitatis illius Christum Regem gloria peperit; etiam nocte Dominica Resurrectionis solet descendere ad purgatorium pro educatione animarum, eò quòd Christus nocte illa Sanctos de limbo eduxit.*

Exod. 2. 3.

3. O sollicita Mater, quæ tantam suorum filiorum ac clientum gerit curam! Jochabed filioli sui Moysis peculiarem curam habuit, dum eum in fiscella benè clausa & bitumine oblita abscondit, & ne toram familiam impij Pharaonis objiceret furori, eum in Nili ripa in carecto, in loco palustri, densis juncis & caricibus septo, ne statim infans aquarum impetu abriperetur, exposuit: *Cùmque jam celare non posset, sumpsit fiscellam scirpeam, & linivit eam bitumine ac pice; posuitque intus infantulum, & exposuit eam in carecto ripæ fluminis.* Majorem animarum in purgatorio expositarum curam habet pietissima Virgo MARIA, quos non pœnarum exponit fluctibus, sed ingenti miseratione inde eripit: *Ego sum*, inquit, *ipsa ad S. Birgittam, Mater omnium, qui sunt in purgatorio, quia omnes pœnæ, quæ debentur purgandis pro peccatis suis in qualibet hora per preces meas quodammodo mitigantur.*

3. Virg. lib.
16. Rev. c. 59.

4. Reg. 4. 27. Sunamitis mulier illa honorata, opibus & pietate celebris, ubi per immaturam mortem filium suum perdidit, nullam amplius requiem habuit, donec tanto dolori inveniret lenimem: *Cùmque venissent ad virum Dei in montem, apprehendit pedes ejus; & accessit Giezi, ut amoveret eam, & ait homo Dei: Dimitte illam, anima enim ejus in amaritudine est, quam ubi Elisæus conspicatus & contemplatus est, ejus miseri-*

xijs

rijs condolens, filium mortuum ingenti prodigio ad vitam revocavit. Plus Mater amoris & doloris spirituales filios suos diligit, pro quibus non cessat, si ad purgatorij ignem justo Dei judicio ad tempus adjudicantur, apud Divinam Clementiam sese ut Mediatrix interponere, donec eos è tenebris & umbra mortis ad meliorem vitam & lucem perducatur sempiternam.

Esther omnium Hebræorum tum temporum intervallo ad Ianienam & mortem destinatorum sollicita Mater effecta est, dum pro eorum salute liberè sese Regis furori objecit: *Si inveni gratiam in oculis tuis ô Rex, & si tibi placet, dona mihi animam meam, pro qua rogo, & populum meum, pro quo obsecro.* Plus MARIA, quàm Esther, verè omnium afflictorum, ac præsertim animarum purgantium non tam Consolatrix, quàm & Mater, dum affectu plus quàm materno suis clientibus in subsidium venire assolet, quod clementissima Virgo servo suo V. P. Hieronymo Carvallio è Soc. JESU de animæ suæ salute valde anxio intimavit: *Matrem se esse non solum in hac vita, sed etiam in altera.*

4. O felix mendice, quem utpote ab utero matris suæ claudum quotidie Hierosolymis ad portam templi speciosam (ita cognominatam, quod omnium portarum esset maxima & elegantissima, ex ære Corinthio facta, per quam principalis in templum erat introitus) solebant portare, ut ibidem præ foribus ab introëuntibus elemosynam peteret, & exciperet, cui exinde Petrus loco eleëmofynæ in virtute Sacratissimi Nominis JESU integram sanitatem restituit: *Quem ponebant quotidie ad portam templi, quæ dicitur speciosa, &c.* O animæ purgantes, verè pauperulæ & miseræ, quæ fortè jam longo tempore ad speciosam templi cœlestis portam jacetis desertæ; *clauda*, quia juvare vos ipsas non valetis; *mendice*, quia nihil omnino potestis mereri, & alienâ oportet vivere misericordiâ, *infausta*, quia non in lecto aut plumis cum illo clauda, sed in ardentissimis prunis decumbitis: *Gravior*, inquit S. Augustinus, *erit ille ignis, quàm quidquid homo potest pati in hac vita.* Hoc solum vobis solatio est, quia cum illo clauda ad portam speciosam vobis licet colligere elemosynam; porta hæc speciosa B. Virgo MARIA est: *Porta libertatis*, ita eam appellat Doctor Seraphicus: *Porta cœlorum*, ita S. Ephrem: *Porta lucis fulgida*, ita Ecclesia, & alio in hymno: *Felix cœli porta*, quæ pientissima Mater vos non deseret, si eam, prout decet, in vita amâstis & venerati estis, vel ipso Christo teste apud S. Birgittam: *Tu es Mater mea, tu Regina cœli, tu Mater misericordiæ, tu Consolatrix eorum, qui sunt in purgatorio.*

Esther. 7. 3.

Ro. Exempl.
l. 3. c. 3. n. 24.

Act. 3. 2.

S. Aug. in
Psal. 37.S. Bonav. in
Psal. min.
quinq.S. Ephr. loc.
cit. Eccles.
in hymn.S. Birg. l. 1.
Revel. &
lib. 6. c. 39.

torio. In cuius veritatis testimonium S. Birgitta refert, animam eiusdams militis, qui in pervigilijs Fektorum B. Virginis per annum ieiunium servare, sæpiusque sacrum Officium recitare consueverat, per intercessionem Sacratissimæ Matris DEI à tribus gravissimis tormentis, quibus in illo igne purgante addictus erat, fuisse liberatum, quam animam Christus Dominus dulcissimæ Matri suæ hisce verbis donavit: *Benedicta sis Mater charissima, tibi nihil negari potest, fiat voluntas tua, ut petisti, ita fiat.*

5. O felix Paralytice! qui triginta & octo annos ad piscinam probaticam jacebas, hominem auxiliatorem non reperiens, qui cum aqua ab Angelo movebatur, te in hanc medicinalem misisset piscinam. *Joan. 5. 7.* Causa tanto tempore dilatæ sanitatis erat, quia *hominem non habeo.* Et ecce ubi desunt humana, incipiunt adesse auxilia Divina, dum ipse Dei Filius huic misello dignatus est succurrere, eò, prout observat Guilielmus Tyrius & Cajetanus, quia jacebar ad piscinam, quæ beatissimæ Virginis ac Matris DEI insignis typus fuit, ibi enim, attestante S. Damasceno, in lucem nata est: *In lucem, inquit, editur Virgo in domo probatica.* Dic anime mi! quale ac quantum erit tormentum per tot annos detineri in igneo ac flammeo carcere, & expectare, usque dum reddatur *novissimus quadrans?* Hinc rectè Venerabilis Beda in illa verba Psalmi trigesimi septimi: *Domine, ne in ira tua corripas me, docet: Illam correctionem esse graviolem, quàm quid unquam passi sunt latrones, vel sancti Martyres, vel quidquid gravius excogitare potest homo.* O tormentum! heu quot miseræ animæ cum illo Paralytico in hoc loco poenarum ingemiscunt: *Hominem non habeo.* Verùm consolamini dilectæ animæ! consolamini, inquam, en habetis ipsam DEI Matrem, quæ, si aliquando, ut veri clientes illam amastis, vobis quantocyùs succurret, comméritamque mitigabit poenam, ita ipsa ad D. Birgittam: *Nulla est poena in purgatorio, quæ propter me non remissior erit, & lenior ad ferendum, quàm aliter esset.* Joannem Ximeneium è Societate JESU consule, cui in Festo OO. SS. coram imagine SS. Deiparæ oranti scrupulus incidit ob exiguam erga animas in igne purgante luentes compassionem, ad quem apertâ voce B. Virgo: *Ximene! memor esto animarum purgatorij; cui cœlesti voci ipse quantocyùs respondit: Ita faciam.* Et ab illo momento usque ad felicissimam mortem omnia bona sua opera in suffragium animarum in purgatorio existentium obrulit. O si similem effectum apud te obrineret, optime Lector!

S. Joan. Damasc. l. 4. de fide Orthod.

Matth. 5. 26.

S. Birg. Re. vel. l. 8. c. 10. Vita P. Balt. Alvarez. cap. 45.

Etor! hæc B. Virginis ac Matris DEI admonitio: *Ximene! memor esto animarum purgatorij.*

6. O felix Jeruchuntine! qui quondam in latrones incidisti, à quibus non duntaxat omnibus spoliatus es bonis, sed & cruentis ac lethalibus afflictus plagis. Felix tamen, quia in auxilium tibi venit mirrissimus Samaritanus: *Et appropians alligavit vulnera, infundens oleum & vinum.* O charæ animæ in purgantibus existentes flammis, vos per illum Jeruchuntinum præsignatæ estis, dum pari modo in latrones (dæmones) incidistis; sed felices in hoc, quia à cœli Jerusalem licet nunc extorres, attamen ab illa exclusæ non estis; & habetis insuper optimum Samaritanum, Christum JESUM & hunc Crucifixum, qui in vulnera vestra vinum, id est, Sacrosanctum Sanguinem suum in redemptionem vestram & lytrum liberaliter infundit, plagisque suis vestra curat peccatorum vulnera. Habetis & Matrem dolorosam sub cruce stantem, quæ oleum misericordiæ vobis subministrat, quia *oleum effusum nomen ejus*; & sicut oleum urinatoribus, bonas margaritas in fundo maris quærentibus, perspicuitatem afferre, & mare inquietum sedare solet; ita misericordiæ Mater amaro illos purgatorij fluctus sedabit, viamque ostendet, quomodo animæ, pretiosæ illæ margaritæ, ad lucem æternam securè poterint pervenire. O Sodales Mariani! hîc non oportet imitari Sacerdotis illius legalis inhumanitatem, qui horrore plagarum moribundi illius percussus, retrorsum abiit: Nec Levitæ, qui ejusdem erat farinæ & inhumanitatis, quia si defunctis non datis subsidium, vobis ipsis negatis, dum illi in lustrali igne morantur, qui vestram in cœlo apud Deum sine intermissione procurassent salutem, si vestro beneficio ad immensam illam gloriam pervenissent. Proinde sæpius & impensius pro ejusmodi in purgatorij igne detentis orandum erit animabus. Oremus, inquit S. Clemens Papa, *Pro fratribus nostris, qui in Christo requieverunt, ut Deus, qui animam defuncti suscepit, remittat ei omne peccatum.*

Luc. 10. 34.

Cant. 1. 2.

S. Clem. Rô.
l. 5. Apost.
Constit. c. 4.

Oremus & Matrem misericordiæ, ut & ipsa suam addat efficacissimam intercessionem, ita adhortatur nos S. Mater Ecclesia Catholica, cum pro defunctis orat, ibi omnes animas fideles, quæ ex hoc sæculo transierunt, SS. Deiparæ commendat: *Intercedente, ait, B. MARIA semper Virgine cum omnibus Sanctis, ad perpetua beatitudinis consortium pervenire concedas.* Ita re ipsa expertus est V. P. Roboaldus Ord. Prædicatorum, qui, cum die quadam in ara B. Virginis incruentum missæ Sacrificium pro defuncto quodam fratre ex eadem Divi Dominici fami-

Ferd. de Castiglio. in hist. ord. lib. 1. cap. 14.

Mater Dolorosa,

D d d d

lia

lia offerret, cœlorum Reginam vidit immenso splendore circumdatam, & maternis brachijs suis animam fratris sui gestantem: *En*, dicebat, *amicum tuum, pro quo sacrificas, Sacro peracto, adi Priorem, & ea, que vidisti, refer.*

7. Moveat te Sodalis Mariane! ad ferendam animabus fidelibus opem gratissimus illarum animus, quia benefactoris sui nunquam in cœlesti gloria erunt immemores, & salutis illius promovendæ semper studiosissimæ. Gratus erat Assuerus Rex Mardochæo, quia hunc suum Principem ab insidijs Bargathanis & Thares eunuchorum eripuit: *Mardochæus igitur de palatio & de conspectu Regis egrediens, fulgebat vestibus regijs, hiacynthinis videlicet & aëreis, coronam auream portans in capite, & amictus serico pallio, atque purpureo, omnisque civitas exultavit, atque letata est.* Grator erit in cœlo anima liberata suo benefactori, cui in omni necessitate ac præsertim in agone, ex quo pender æterna salus, benignè succurret. Venerabilem P. Cherubinum Spolethanum interroga, cui agonizanti S. Hieronymus gloriosus apparuit, qui ei sexaginta millia animarum, quas è pœnoso isto carcere liberavit, & quas per vitæ cursum per zelosas suas conciones Deo & cœlo lucratus est, ingenti gloriæ splendore circumdatas monstravit, quæ omnes huic moribundo suo benefactori venerunt in subsidium, ejusque egredientem animam cum jubilo ad cœlestem patriam comitatæ sunt. O felices, qui tales sibi in vita conciliant amicos, ut, cùm aliquando defecerint, ab ipsis ad æterna recipiantur tabernacula.

Gratus erat Abrahamo Rex Sodomorum, dum subditos, ab hostibus abductos, & cum illis Lothum suum fratrem captivum per vernaculos suos trecentos decem & octo restituit, quod beneficium tanti Rex ille fecerat, ut omnes redemptorum divitias Abrahamo in signum grati animi obtulerit; cui victori ac benefactori, qui tot animas à captivitate in libertatem asseruit, & Rex Salem Melchisedech benè precatus, benedixit: *At verò Melchisedech Rex Salem, proferens panem & vinum (erat enim Sacerdos Altissimi) benedixit ei, & ait: Benedictus Abram Deo excelso, qui creavit cœlum & terram, &c.* Quanto magis erunt gratæ liberatori suo animæ Christianæ, à tam misera captivitate liberatæ, & è tantis erutæ tormentis? in æternum laudabunt nomen ejus, & in omne ævum eum ut patronum venerabuntur, & ut patrem amabunt.

Gratus erat Josue, omnisque electus Dei populus Rahabæ mulieri Jeruchuntinæ observatos exploratores, cujus domum & omnem familiam

liam in communi urbis excidio conseruarunt immunem; *Domum patris Josue. 6. 25.*
ejus, & omnia, quae habebat, fecit Josue vivere. &c.

Gratus erat Joacim summus Sacerdos, Ozias princeps & omnis
populus Judithæ, benefactrici optimæ, maximæ, imò & Matri patriæ,
quod illius ope & industria à tanta strage & perditione fuerint liberati,
cui in grati animi tesseram ex præda collecta, quâ Bethulienses ditati
sunt universi, omnem Holofernis thesaurum ac pretiosa quæque offere-
bant: *Porrò autem universa, quæ Holofernis peculiaria fuisse probata sunt, Judith 15.*
dederunt Judith in auro & argento, & vestibus & gemmis & omni supelle-
ctili, & tradita sunt omnia illi a populo. 14. Non minus suis fautoribus gra-
tæ sunt animæ epurgatorij flammis exemptæ, quàm fuit ille populus
Israëliticus Judithæ, quibus longè major grati animi sensus inesse solet;
quæ animæ liberatæ, nunc charissimæ Sponsæ Regi Regum Christo JE-
SU & SS. Matri ejus pro suis Salvatoribus & Patribus, qui eas cælo ge-
nuerunt, non cessabunt supplicare, quatenus & ipsi ex omnibus malis
liberati ad immensam illam & cœlestem assumantur gloriam. Accedit,
quia & SS. Deipara cœlitum Regina valde tenero amore prosequitur
purgantes animas, quarum & ipsa Mater est; *quod ergo uni ex his mini-*
mis fecistis Clientes Mariani! & MARIÆ fecistis; & quemadmodum
Deus & Homo Christus Pater misericordiarum est, & Deus totius con-
solationis, sic B. Virgo Mater est misericordiæ, cujus amor in purgantes
animas omnium matrum excedit amorem. Finio, prout ince-

pi: *Respice in nos, & ostende nobis lucem miseratio-*

Eccli. 26. 1.

num tuarum.

Dddd 2

EPI-